

מסורת הש"ס

[illegible]

גליון הש"ס

גם! אמר ר' יהודה שימא
דמשמא. עי' לקמן דף קכ
ע"ב תוס' ד"ה רסת:
תוס' ד"ה דנמא וכו'
ורבה גמי אית ליה. עי'
מנחות דף מח ע"ב תוס'
ד"ה כל מילי. ועי' רובין דף
זג ע"ב תוס' ד"ה לא תימא:

רבינו חננאל

ומופר לנעוטה. דקתס כילת חמטס
 וינאין לשני ראשי המטה באתנש אחר
 זמנה ליה ומשליך האהל עליה וזוה שופ
 טפח אש וזוה און בלא בנן ולא
 שם פריקס שמה מכול ומתפס.
 מחזירנה ונמאל עושה כלי: חידקי.
 מחזירין סביב לה קריניש ודומה
 פריקס ומאל דחוי סבר של פריקס
 אור: אור. דבולה ודרכה לעשותה
 של חוליות ב' אית ביה חידקי סבר
 דחוליות הן ואסור אפילו לריש לקס
 דלמחר לעילו נטלת בשמי דיש אסור
 לעלותה: ש' פליגי בקנטה דאית סבר
 חידקי. דכלי עמלא ידעי דלאו
 חוליות ניהו: גורין. אטו חוליות:
 ימי אחר רבי יוחנן כהי. הלכה כר'
 יהודה: סהא משנינו. דמוכי דקמי
 הא אין עליה מעות שריא כנון של
 די עליה אין בשמעות וסבי שמאל
 מניה טעמא דיש עליה מעות כשקש
 היסם הא אין עליה כשקש היסם
 אביעאי: מוקס: דיוספרא. מוקס: אביעאי
 שריא: מלה וספרא הוא וסבי אחר
 הורה במורה להיתרא כדך שהיה ר'
 שמעון חסיר כנר ישן או דילמא שמי
 הוראות הורה במורה לאיסור
 דלמחר כדחידקי וגורין אטו חוליות
 כ"כ"ש הורה כנר להיתר: וטעמא שריא.
 ש' ש' דע: לעולם כרבי שמעון סבירא
 ג'א. דאי סבירא ליה דאסור לא היה
 מעלעל ליה לכבוד ר' יהושע כן לוי
 לליבעד איסורא: שרגא דמסחא.
 ש' דע: ר' של שמו: ש' לעלעל.
 ש' ש' כ' שמעון דלא מאיס:
 כ' כ' דמקרא אפילו רבי
 שמעון מודה דלא חיי אלא למלאכתו:
 איסור רב. משום טירוף המטה:
 ובעא לעלויה: בשאלות:

השירים

הוא דלא הוה עבד *א"ר יוסף
אסור למטולה רבה ורב יוסף
(יהודה) וחזי לכסות ביה מנא
בבטינא אחיבי אפוריא קמיה דר
רב יוסף דאמרי תרווייהו שרגא
לכסויי בה מנא אלא מעתה כ
בהו מנא א"ל הא איכא תורת כ

ואינה תורת כלי עליהן

כירה פרק שלישי שבת

לה בג טפח שנקליטין
אין ואחד לכאן ונתן כלונס'
כאן ולכאן וכיון שאינו רחב
רה: בשל חוליות. במנורה

מוֹתֵר לְמִוְתָּהּ וּמוֹתֵר לְפִרְקָהּ בִּשְׁבֹת אֲלֵא
 אֲמַר אֲבִי בִשְׁל חֻלּוּיֹת אִי הִכִּי מִ"ט דר"ש
 בֵּן לְקִישׁ דְּשֵׁרִי מֵאִי חֻלּוּיֹת כְּעֵין חֻלּוּיֹת
 דְּרֵאִית בִּה חִידְקֵי הַלֵּכךְ "חֻלּוּיֹת בֵּין גְּדוּלָּה
 בֵּין קִטְנָה אֲסוּרָה לְטַלְטְלָה גְּדוּלָּה נִמִּי דֵּאִית
 בִּבְה חִידְקֵי גְּזִירָה אֲמֹ גְּדוּלָּה דְּחֻלּוּיֹת כִּי
 פְּלִיגִי בְּקִטְנָה דֵּאִית בִּה חִידְקֵי צִמְר סִבֵּר
 גְּזִירָנָה וּמֵר סִבֵּר לֹא גְּזִירָנָה וּמִי א"ר יוֹחֲנָן כִּבֵּן
 דְּהִיא אֲמַר ר' יוֹחֲנָן ¹⁶הֵלֵכךְ כִּסְתָם מִשְׁנֵה וַתִּנּוּ
 מִיִּמְכִּנִּי שֶׁלֹּא בִּזְמַן שֶׁהָיָה נִשְׁמַמְתָּ אִין חִיבֹר
 לָהּ וְאִין נִמְדַּדְתָּ עִמָּה וְאִין מִצְלָה עִמָּה בִּאֲהֵל
 הַמֶּת וְאִין גְּזִירָנָה אוֹתָהּ בִּשְׁבֹת בִּזְמַן שֶׁיֵּשׁ
 עֲלֶיהָ מְעוֹת הֵא אִין עֲלֶיהָ מְעוֹת שְׂרָא וְאֵעִיג
 דְּהוּ עֲלֶיהָ בִּיה"ש א"ר יוֹרָא תֵּהָא מִשְׁתַּיְנִי
 שְׁלֹא הִוֵּי עֲלֶיהָ מְעוֹת כָּל בִּיה"ש שֶׁלֹּא לִשְׁבֹּר
 דְּבִרְיוֹ שֶׁל ר' יוֹחֲנָן א"ר יְהוֹשֻׁעַ בֵּן לִוִּי פֻּעַם
 אֲחֵת הַלֵּךְ רַבִּי לְדִיּוּסְפּוֹרָה וְהוֹרָה בְּמִנּוּרָה
 שְׁמַעוֹן בְּנֵי אִיבְעִיאֵי אִלְהוּ הוֹרָה בְּמִנּוּרָה
 בְּכ' שְׁמַעוֹן בְּנֵי לְהִיתָרָא אוֹ דִּילְמָא הוֹרָה
 בְּבִמְנוּרָה לְאִיסוּרָא וּכְר' שְׁמַעוֹן בְּנֵי לְהִיתָרָא
 תִּיקוֹן רַב מַלְכִּיא אִיקְלַע לְבִי רַבִּי שְׁמֹלַי
 וְטִילְטַל שְׂרָגָא וְאִיקְפֵּד ר' שְׁמֹלַי ר' יוֹסִי
 גְּלִילֵיאָה אִיקְלַע לְאַתְרֵיהּ דְּר' יוֹסִי בְּרַבִּי חֲנִנְיָא
 וְטִילְטַל שְׂרָגָא וְאִיקְפֵּד ר' יוֹסִי בְּר' חֲנִנְיָא ¹⁷ר'
 אֲבָבְהוּ כִּי אִיקְלַע לְאַתְרֵיהּ דְּר' יְהוֹשֻׁעַ בֵּן לִוִּי
 הוּהוּ מִטְלַל שְׂרָגָא כִּי אִיקְלַע לְאַתְרֵיהּ דְּר'
 יוֹחֲנָן ¹⁸לֹא הוּהוּ מִטְלַל שְׂרָגָא מַה נַּפְשָׁךְ אִי
 בְּרַבִּי יְהוֹדָה סְבִירָא לִיה לֵיעַבֵּד כְּרִבִּי יְהוֹדָה
 כִּי בְּר' שְׁמַעוֹן סְבִירָא לִיה לֵיעַבֵּד כְּר' שְׁמַעוֹן
 לְעוֹלָם כְּר' שְׁמַעוֹן ס"ל וּמִשּׁוּם כְּבוֹדוֹ דְּר' יוֹחֲנָן
 יְהוֹדָה שְׂרָגָא דְּמִשְׁחָא שְׂרִי לְטַלְטוּלָה דְּנִפְטָא
 דְּאִמְרֵי תְרוּיָהּ דְּנִפְטָא נִמִּי שְׂרִי לְטַלְטוּלָה
 כִּי אוּיָא אִיקְלַע לְבִי רַבָּא הוּהוּ מֵאִיפִין בִּי כְּרַעֲיָה
 אִי אִיקְפֵּד רַבָּא כְּעָא לְעֻקְרֵיהּ א"ל מִ"ט רַבָּא
 דְּנִפְטָא נִמִּי שְׂרִי לְטַלְטוּלָה א"ל הוּאִיל וְחוּיָא
 צְרוּרֹת שְׁכַחְצַר מִטְלַמְלִין הוּאִיל וְחוּיָא לְכִסּוּיָא
 כִּי עֲלִיהָ הֵי לִיכָא תוֹרַת כָּלִי עֲלִיהָ מִי לֹא תִנְיָא
 הַשִּׁירִים

[illegible]

מזו.

עין משפט
נר מצוה

זו א ב ח"י פכ"ו תה"ל
שנת הלקה יא טושי"פ
אז"ח ס' רעט פערץ :

לעזי רש"י

קריינ"ש. פגומים.

מוסף רש"י

הלכה כסחם משנה. רבי
הוא סדר המשנה וישראל
דבר חס וישר בעיני שמים
סחם ולא הוסיף שם לאומי
עמלן, רבי עזרא ורבי שמאי
מפי יחד ונאמר כללי בשם
מפי המוריס ועמי כמותן
ונראה בזה מוכחי שלה
בר' דאח רש"י לעיל מד
ב. וטולטל שראב. וזה
שדליון זו בשבת וכו'
(יבמות יד.)

תום' ישנים

[illegible]

וזה שבת והוא דלא פסיק רבי יוחנן
 בנזוהי דשרי מוקצה מחמת מיאוס
 רבי יהודה משום דבכל מקום חסר
 יאסות ליה לרבי מאיר מן המחת
 חסות גירדא אלף נגר רבן דרביא
 ודרי מחמת מיאוס ומחמת חסור
 אך לפי זה קשה לרש"י דהשמע
 דנקט במטורה אין לנו כרבי שמעון
 דאמר רבי שמעון מיהא שם במטורה
 וילמא דמפרש טעמא דמטורה משום
 דאסר קובע לו מקום היכי שרי רבי
 שמעון הא אמרי' גריש כל הכלים
 (ולקמן דף קנז.) הכל מודים בסיכי חורי
 ומזרי כיון דקפיד עיבורי מחד לה
 מקום וגרלה לפרש דרבי יוחנן פסק
 כרבי יהודה במוקצה מחמת מיאוס
 וי"ש במוקצה מחמת חסור (א) בדמויה
 בשבת תבאר (דף קנז.) דקאמר כבול
 שבת הלכך נגר שמעון בר ממוקצה
 מחמת מיאוס וחד אמר במוקצה מחמת
 מיאוס נמי הלכך כרבי שמעון בר
 ממוקצה מחמת חסור דהיינו שהלכין
 בה בלוחם שבת והא דקאמר חסור
 לנו אלף נגר כרבי שמעון דלא חסר
 דסבר נזוהי נגר אלף כלומר אין
 לנו שיעור אפי' רבי שמעון דמיקל
 אלף נגר אבל במטורה חסר ושהא
 קיימי תרבייבא אחד ברייתא ולא מצי
 נמי למנקט רבי מאיר:

וזה ביאת חתנים דאדם קובע לה מקום. פי' רש"י דאדם קובע לה מקום כמו למטרה ואפי' קברי שמואל ואלו דלוי לא תשיב קיעות שלה ואל מטרה קביעות אלא היכא דקבע מקום לגמרי כדאמר בפ' כל הכלים (לקמן קכז. וסג.)

דחוליות בין גזירה קשה קטנה **אמורה**. קשה קשה לרי' דפפ"ב דגזירה (דף סא:) תנן ג' דברים ר"ג מחמיר כז' ושחיב אין וזקפין אלא המטרה ושמשע דז"ה שרי ומפרש הכס בגמרא וזהו כצורה של חוליות עסקין משום דמיחוי כצורה דז"ש סברי יש צנין בכלים ויש סתירה בכלים וז"ה סברי אין צנין כי' אלא שרי דז"ה מטרה של חוליות להחזיר ומאן דשרי כצוף פירקא להחזיר מעוה של חוליות מצינו אפי' כז'.

ואינם מתפרקין ופעמים מעין אותן
ידוע **אספירא** וכו"ל בנר **ההרריא**.
לא סבירה ליה דכ"ג אחא באלו
זבוקס ליתא אלא דילמא הורו
נה דמלי טרפפת זבוקס דכח אלא
זבוקס כ"ש משום דרבי"ל פסיק לעיל
א הורו בטרפפת להיתרחא וכו' זבוקס
א התם סיאה האס הורו טרפפת אלא
רבי עקיבא טועה דכרז משנה אהא
רבי ומחא הוראה היו ואין נראה דאין
לשאה פ"י בקוונט' אפילו לר"ש וכן
מ"ק פ' מנחות שחזר ואי שרי ר'
ג' דרב אימי ליה מוקא (זבוקס) מטה
מוקא פ"י נוטל (לקמן מהא) דקאמר
א ס"ל וכו' נראה לפרש דהא מיידי
זולה ואפילו לרבי יהודה דמניח לעיל
ירב יוסף שרו אפי' לרבי יהודה דלא
גמ' [ועי' חוס' מנחות מא' ד"ה כל מילי:]
ואמר